

www. **ROVDYR** .org

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK NR 4 – DESEMBER 2011

Fritt fram for kongeørn

ULVEN ER ET OLJEPRODUKT
INNAVLSHYSTERI UTEN TROVERDIGHET
STRAFFER FLINKE JERVEJEGERE
KONGEØRNA SKAL FÅ BOLTRE SEG FRITT
SAMISK REINDRIFT, NÅR ROVDYRENE FÅR FRITT SPILLEROM

www.rovdyr.org
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 12 65 01

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser

sendes til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk (se adresse over).

Annonser leveres som høyoppløselig

PDF-fil. Bilder i annonsen må være

CMYK og i 300 dpi. Fonter skal være

«embedded». Alle farger i PDF-fila

må være CMYK.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR mest mulig effektiv ber vi om at stoff sendes på fil (helst worddokument) og gjerne på mail. Digitale bilder bør ha

min. oppløsning 2,1 MB pixel -

1650x1200 JPEG fine/normal.

Stoffet sendes til

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org

Redaktører:

Åsmund Ystad

Nils Solberg

Andre bidragsytere:

Laila Hoff

Karen Anette Anti

Foto forside: Arne Otto Sandmo

Utgivelser 2012

Nr. 1.febr - manus 27.januar

Grafisk produksjon

Kreator Kommunikasjon AS, 3570 Ål

www.kreator.no

ISSN 1890-8306

Fra lederen

Ulven er et oljeprodukt!

Her har vi levd i fred og fordragelighet i 100 år med gaupe, jerv, mår, kongeørn, havørn, musvåk, hønsehauk, jaktfalk og vandrefalk og noen få bjørner. Og vi har trodd at verden gikk sin gang.

Så feil kan man ta!

Alle rovdyrartene i Norge har levd sitt liv fra min tippoldefars barndom, bortsett fra ulven. Felles for dem alle er at de har vært fredløse med alle midler. Stryknin, arsenikk, forskjellige giftige sopper og lav ble brukt. Åtesakser, fotsakser, fotsnarer, halssnarer, ulvegraver, steinlemmer og fallstokker var andre vanlige metoder.

Alt dette ble brukt til å bekjempe rovdyra og få seg skuddpremier, sølvpokaler, diplomer, enda mer skuddpremier, levebrød, penger fra salg av rovdyrskinn, og litt status på kjøpet for noen.

Hvorfor? Selvfølgelig for at folk så viktigheten og ikke minst nødvendigheten av å høste matvilt i skog og fjell. Da måtte rovviltet holdes nede.

Med en slik enorm forfølgelse av rovviltet gjennom historien skulle man jo tro de ble utryddet. Men nei. De er hardføre og har vist en enorm evne til overlevelse, på tross av flere hundre års jakt og fangst med ALLE midler.

Nå er stort sett alle rovdyr i Norge fredet og flere av bestandene er mettet. De har formert seg maksimalt innenfor egne begrensninger som revir og svingningene i mattilgang.

Jeg mener at tiden nå er inn for å åpne for en begrenset jakt på flere av rovviltartene. Jakt på matvilt og rovvilt var tidligere to sider av samme sak i Norge. Og slik bør det igjen bli. Men da starter garantert ramaskriket fra «vernesiden» og vi jegere vil selvfølgelig bli beskyldt for å utrydde disse artene. Men når jegerne og fangstfolket ikke klarte det for hundre år siden, med alle midler til rådighet, er det i alle fall ingen fare nå.

Så er det ulven da. Den greide våre forfedre faktisk å utrydde fra Norge og Sverige. Hvorfor? Jo, mens vi aksepterer og også

ønsker en del rovvilt i Norge, er ulven 100 % uforenlig med det bosettingsmønsteret og den utmarksbruken vi har. Denne holdningen ser det nå ut til at flere og flere er i ferd med å ta til seg, noe ikke minst Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har litt av æren for.

Likevel bombarderer venstresiden i norsk politikk oss med det ene elendige argumentet etter det andre til ulvens forsvar. Ulv må vi ha i Norge, koste hva det koste vil. Og koster det gjør det, både i penger og tapt livskvalitet. Tonnevis av førsteklasse viltkjøtt går til spille, hundejakten er i ferd med å forsvinne, og dette forventer de at vi skal akseptere.

Men vi vil aldri akseptere det, uansett hvor mange kilometer med rovviltgjerd og millioner i omstillingsmidler de dytter på folk i ulveområdene. Jeg mener faktisk at iveren etter å huse ulv i Norge er et velferdsfenomen og har ingenting med biologi å gjøre.

Svenskene har mistet fullstendig kontrollen på sin ulvepolitikk og har lagt seg langflate for EU byråkratenes oppfatning av «inntakt natur». Vi bør snarest avskaffe ulvesonen øst for Glomma og flytte svenskegrensen dit den hører hjemme.

Det er ikke uvanlig med vintre uten snø i Sør-Norge og store deler av Sverige. Ulvejakt uten snø er håpløst. Det så vi ikke minst jakten på Kynnatispa. Flere hundre svenske jegere jaktet brukte ukevis på skadefellingen, selv om jegerne fikk fri tilgang til til GPS-koordinatene på den radiomerkede ulven.

Nei, nå gjelder det å være føre var og stramme inn norsk ulveforvaltning. Svenskene har jeg gitt opp, de vet ikke hva de er i ferd med å rasere. Virkeligheten vil selvfølgelig nå dem igjen, men veien tilbake ser ut til å bli lang.

I mellomtiden lager de all verdens ubrukelige statistikker som skal overbevise Medel-Svensson om ulvens fortreffelighet og nødvendighet for det biologiske mangfoldet i Sverige. I slike statistikker kan man sikkert finne ut at nærmere 100 % av svenske ansvarsløse politikere er født av kvinner.

NÅ KOMMER GAUPEKALKULATOREN

– Ny modell beregner framtidens forekomst av gaupe

Usikkerhet og uenighet om gaupebestanden før og etter jakt er en gjenganger i rovdyrdebatten. Bestandsregistrering av gaupe foregår ved hjelp av sporing av familiegrupper på snø. Men når registreringen foregår parallelt med gaupejakta, basert på jaktkvoter som bygger på bestandstall før fjorårets gaupejakt, blir usikkerhetsfaktorene så mange at uenighet er det eneste det er mulig å bli enige om.

ÅSMUND YSTAD

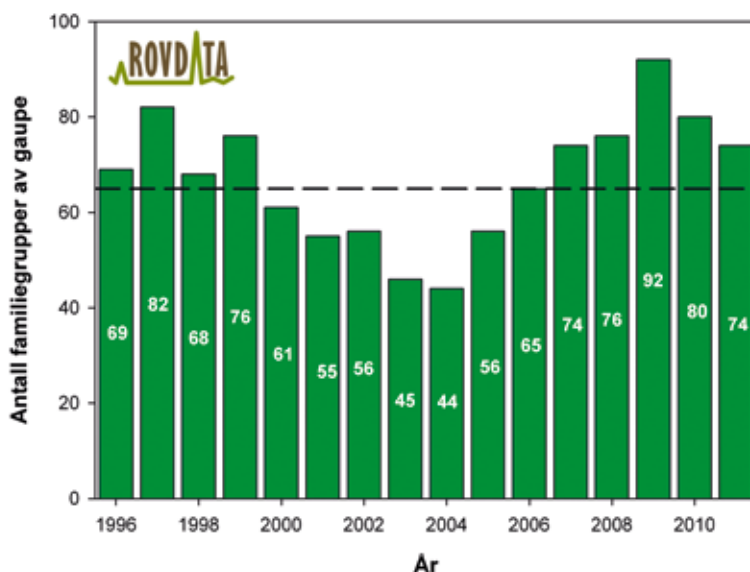
Forskere fra Norge og Sverige har nå laget en modell som beregner gaupebestandens utvikling framover i tid. Modellen blir beskrevet i en fersk rapport fra Norsk institutt for naturforskning (NINA).

– Resultatet har blitt et verktøy som kan brukes til å forutsi gaupebestandens størrelse framover i tid, forklarer Morten Kjørstad, leder i Rovdata.

– De som ønsker det har nå mulighet til å beregne hva som er sannsynlig størrelse på bestanden framover i tid ut fra hvor mange individer som blir felt under jakta. Rovdata er ansvarlig for overvåkingen av gaupe i Norge, og for oss

Morten Kjørstad, leder i Rovdata håper at den nye modellen kan bidra til mindre konflikter om bestandstall framover.

NINAs nye modell spår at nedgangen for gaupe vil fortsette også i 2012, ned til 67 familiegrupper før jakt i 2012.

blir det spesielt interessant å se om tallene fra overvåkingen vil stemme overens med de tallene som modellen gir, sier Kjørstad.

17 år med data

Det har blitt forsket på gaupe i Skandinavia siden 1995, og den systematiske overvåkingen og kartleggingen på landsbasis har pågått i Norge siden 1996.

– Dette har ført til at vi i dag har mye kunnskap om den skandinaviske gaupa. Vår målsetting er at all vår forskning skal være til nytte for samfunnet, og vi er derfor meget godt fornøyde

med å ha utviklet et verktøy som kan tas i bruk av mange, sier John Linnell, seniorforsker i NINA og norsk leder i Scandlynx. Scandlynx-prosjektet har hatt som langsiktig målsetting å utvikle et verktøy til å beregne hvordan jakt påvirker utviklingen i en gaupebestand framover i tid.

Anslår nedgang i 2012

Med utgangspunkt i alle innsamlede data anslår modellen en fortsatt reduksjon i gaupebestanden på landsbasis fra i år og til 2012, fra 74 familiegrupper før jakt i 2011, til cirka 67 familiegrupper før jakt i 2012.

Gjør nok et forsøk i Midt-Norge

Rovviltnemnda i region 6, Midt-Norge ønsker at det skytes inntil 60 gauper i 2012, de fleste av dem i Nord-Trøndelag. Dermed prøver nemnda for 7. året på rad å ta et krafttak for å redusere bestanden ned til målet om 12 ynglinger i regionen.

I de 6 foregående årene har rovviltnemndas økende kvoter hvert år blitt vurdert som kritiske for gaupa av MD, DN, Fylkesmenn, WWF og Naturvernforbundet. Alle har tatt feil, kvotene har vært alt for lave.

Før årets kvote ble bestemt, fikk rovviltnemnda uoffisielt høre at NINAs nye prognosemodell anslå at man nå hadde 13 familiegrupper, altså nært målet på 12. Men klok av skade virket ikke rovviltnemnda særlig imponert over fagfolkene og vedtok en kvote på 50 gauper og 10 tilleggsgdyr.

ÅSMUND YSTAD

Gaupejegere i Nord-Trøndelag er klare for nok et forsøk på å få kontroll over gaupestammen.

FOTO: ODD IVAR ARNEVIK.

Ulven i Sverige har plutselig tatt steget fra innavlede vrak på tur mot den sikre død, direkte til verdenstoppen i tilvekst.

NILS SOLBERG

Mens svenskene tester ut det ene mer hysteriske tiltaket enn det andre for å motvirke innavl, har plutselig den påstått innavlede ulven begynt å vokse i verdensrekordtempo. Økningen det siste året kan ha vært den raskeste i hele verden. Etter lisensjakt vinteren 2010 og fram til siste vinters lisensjakt i Sverige økte stammen med 40 prosent.

I følge ulveforsker Olof Liberg fra Skandulv, har ulven kapasitet til å øke med 40-45 % pr.år. En vekst på 40 % er derfor svært høyt, uttalte Liberg nylig i et intervju i bladet Svensk Jakt.

Olof Liberg,
Skandulv

Om Liberg og hans kolleger er forundret og ikke skjønner helt hva som skjer, så er ikke vi i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk det spor overrasket over det vi er vitne til.

De av våre medlemmer og lesere som har samlet tidligere utgaver av rovdyrbladet i ringperm, kan bare bla seg bakover og lese om igjen Folkeaksjonens forklaringer og spådommer. Vi har hatt rett, hele tiden.

Mange og store kull

Store kull og mindre illegal jakt er Olof Libergs forslag til forklaringer på utviklingen. Mens små kull tidligere ble brukt som bevis på innavl har ikke Liberg noen god forklaring på hvorfor innavlede ulver nå igjen får store kull. Han nøyer seg med å si at det

FOTO: NATURVÅRDSVERKET

Mandag 12. desember flyttet Naturvårdsverket et ulvepar fra Idre, sørover i Sverige. Tispa, som er en østlig innvandrer, ble flyttet sørover første gang sist vinter. Men etter en lengre vandring via Norge slo den seg sammen med en hannulv i reinbeiteområdene sør i Jämtland.

Forskernes innavlshysteri blir stadig mindre troverdig

ikke ser ut som om innavl påvirker kullstørrelsen negativt lenger.

Jeg påstår ikke at forskerne har jukset oss. De har bare konkludert på sviktende grunnlag, gang etter gang. Men de har nok også falt for fristelsen til å kutte noen svinger fordi innavlshysteriet har vært et effektivt og salgbart argument for å øke ulvestammen.

Ulv, ulv

At svenskene nå har fått store problemer med EU kan de takke seg selv for. Å rope ulv, ulv i tide og utide har alltid vist seg å være dumt i lengden.

Den lange rekken av elendighetsbeskrivelser om dårlige gener og omfattende illegal jakt som myndigheter og forskere har brukt for

å beskytte ulven mot forvaltning, slår nå tilbake i fullt monn, både fra vernesiden i hjemlandet og fra EU.

Hjemme i Norge skal Stortinget i løpet av neste år vedta fremtidig

norske ulveforvaltning. Miljøverndepartementet vil gjerne at Norge skal samarbeide med Sverige om ulven og dele på godene, eller elendigheten som vi i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk ville ha sagt det.

Utviklingen i Sverige bør få Stortingspolitikere til å våkne opp. Norge trenger hverken ulvesone eller bestandsmål. Det vi trenger er et grensevern mot svensk ulv.

"Norge trenger hverken ulvesone eller bestandsmål. Det vi trenger er et grensevern mot svensk ulv."

Må ofres for at ulven skal få være i fred

Vil ha slutt på løshundjakt

Mens rike jakttradisjoner er under sterkt press fra en økende ulvestamme i Skandinavia, kommer vernesiden med et forslag som vil løse denne store konflikten, en gang for alltid.

Du tror det ikke før du leser det. Men nå har lederne i den Svenske Rovdjursforeningen og lederen i organisasjonen Djurskyddet slått seg sammen og krever at regjeringen utreder konsekvensene av jakt med løs hund.

Slik jakt er i følge verneorganisasjonene et stort dyrevelferdsproblem. Hundene lider, viltet lider og ikke minst ulven lider sterkt på grunn av det høye konfliktnivået som oppstår når jegerne nekter å overlate utmarka til ulven alene.

Med et kunnskapsnivå som avslører at de aldri har vært i nærheten av et jaktdrev med hund, lister de opp alle negative konsekvenser av slik jakt. En særdeles grov påstand er at løshundjakt knapt er lovlig i andre Europeiske land enn Sverige. Sannheten er at det kun er Holland som har forbud mot slik jakt. Svenske jegere og deres organisasjoner opplever selvfølgelig dette innspillet som en enorm provokasjon.

Vi i FNR har lest brevet fra det jaktfiendtlige Djurskyddet og Rovdjursforeningen og brevet er fylt til randen av løgn og manglende kunnskap. Men det er nå slik i rovdyrpolitikken at det er skummelt med løgnene som stadig blir gjentatt. For noen blir de til slutt virkelighet.

I flinkeste laget kanskje?

Mens jerveforvaltningen skriker etter effektive jervejegere, sender Fylkesmannen i Finnmark politiet etter de som lykkes.

LAILA HOFF

Alle er enige om at vi trenger flere og mer effektive jervejegere. Det har også Stortinget nylig sagt. I region 8, Troms og Finnmark, ble det felt 16 jerver i lisensfellerperioden 2010/2011. Etter jakta gjensto det 10 jerver av kvota i Finnmark og 27 for hele region 8. Hermann Sotkajervi skjøt 3 jerver siste dagene av jakta. Takken for denne innsatsen var 5000 kroner i bot for å ha varslet noen timer for sent.

"Hvorfor har vi en forvaltning som, i stedet for å bruket hodet, straffer en effektiv lisensjeger som arbeider gratis for staten?"

Hermann kjenner Finnmarksvidda bedre enn de fleste. Han er fjellrypas venn men ikke fullt så god venn med jerven.

Jaktet jerv i Tana

Helt i slutten av lisensjakta 2011 befant Sotkajervi seg på lisensjakt i Tana. Det statsfinansierte jaktlaget til prosjektet "Leve i naturen" hadde jaktet seg ferdig, og avsluttet ei resultatløs jakt.

Hermann hadde åte ved ei hytte der. Denne hadde han regelmessig innsisert og visste

at det befant seg jerv i området. Søndag 13. februar dro han opp til hytta, og allerede første døgnet felte han en jerv. Dette meldte han umiddelbart fra om via mobiltelefon til en SNO kontakt.

Med skarpe sanser roet ikke Hermann seg med det. Han fortsatte å vokte åta. I løpet av kvelden og natta felte Hermann to jerver til. Etter to våkedøgn var jegeren sliten, han spiste og gikk til sengs.

Uten telefonforbindelse inne på fjellet

Med svært lite strøm på mobiltelefonen prioriterte han å avvente med å melde fra til det ble dag. Da Hermann våknet neste morgen var telefonen tom for strøm og han hadde ingen mulighet til få gitt beskjed. Han vasket hytta og dro til bygds og gjorde to forsøk på å nå tak i SNO før han fikk kontakt i 13-tiden 15. februar.

Anmeldt 7 måneder etterpå

I november 2011 blir han innkalt til forhør hos lensmannen i Øst-Finnmark politidistrikt. Hermann er blitt anmeldt av Fylkesmannen i Finnmark.

Han avgir forklaring som ovenfor.

I desember 2011 mottar Hermann et brev fra ØstFinnmark politidistrikt med følgende innhold:

"Forelegg.

....

Mandag 14.02. 2011 kl.18.45 og tirsdag 15.02 2011 kl 00.10 felte han to jerver uten å umiddelbart melde fra om dette. Meldingen ble ikke gitt før 15.02.2011 kl.13.15.

....

Bot kr.5000.-"

FOTO: LAILA HOFF

Hermann Sotkajervi fikk 5000 kroner i bot for jervejakt.

Så kan man spørre seg: Er det et krav at skal du jakte jerv må du ha med deg mobiltelefon? I så tilfelle, hva med alle fjellområder uten dekning?

Hi-uttak og helikopter

Dette skjedde to- tre siste dager av ei lisensjakt med særdeles dårlig uttelling. På kvota for Finnmark var det ti dyr i rest når jakta var ferdig. Da startet Staten og SNO opp helikopter for ekstraordinære uttak og fant fram spaden for å grave jervefamilier ut av hiet. Dette er dyre og omstridte uttak som ingen liker.

Hvorfor har vi en forvaltning som, i stedet for å bruket hodet, straffer en effektiv lisensjeger som arbeider gratis for staten?

Hermann Sotkajervi ser ingen hensikt å slåss mot staten og har vedtatt boten.

Jerver som ble skutt helt på tampen av lisensjakta.

FOTO: HERMANN SOTKAJERVI

Økokrim frykter at jegere ofrer jakthunden for å skyte ulv

Førstestatsadvokat i Økokrim, Hans Tore Høviskeland, frykter nødverge for hund.

Økokrim har hele tiden vært imot liberalisering av nødvergebestemmelsen på dette området, sier Hans Tore Høviskeland i tidskriftet Miljøkrim nr. 2-2011.

Når det gjelder spørsmålet om felling av rovdyr i en nødvergesituasjon knyttet til hund, så frykter jeg at enkeltpersoner og jegermiljøer kan bruke en slik ny bestemmelse til å felle rovdyr ulovlig

ut fra ren jaktlyst. Slike miljøer kan utnytte en nødvergemulighet til å etablere en situasjon der de bruker hund som levende «åte» for rovdyr, for å få tatt ut for eksempel en ulv uten å risikere straff. Med de strenge beviskravene som gjelder i strafferetten, vil det være vanskelig å straffeforfølge en sak der en mistenker at det er dette som har skjedd.

Hans Tore Høviskeland, førstestatsadvokat i Miljøkrimavdelingen i Økokrim

FOTO: ØKOKRIM

Beitenekt i rovdrymråder utsatt til 2013 - Kort vei fra Brandheia til Stortinget

Stortingspolitikkerne Bjørn Lødemel og Lars Myraune fra Høyre, fulgte tett opp trusselen om beitenekt i Steinkjer. Her på besøk hos Jostein Omli: Bjørn Lødemel, Jostein Omli, Mette Løvli fra beitelaget, Lars Myraune, Mattias Jåma fra Nord-Trøndelag Reinsamslag og Hans Erik Sandvik fra Skjærkerfjell reinbeitedistrikt og Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Foto: Geir Jostein Ørsjødal

Mattilsynet har trukket tilbake brevet til over 200 sauebønder med varsel om beiterestriksjoner i 2012-sesongen. Årsaken er nå at Mattilsynet vil avvende rovdysituasjonen etter det nye rovviltforliket.

ÅSMUND YSTAD

Og dermed skulle en del av beitebrukerne være trygge. I hvert fall de som bruker arealer uten mål om rovdrynglinger. Rovviltforliket forutsetter nemlig at det ikke skal brukes beitenekt i slike områder. Det skulle da også bare mangle.

Brandheia i Steinkjer

Langt mer spennende og krevende blir det å sikre beitedyrene i prioriterte rovdrymråder. Det fikk vi en påminnelse om i høst. NRK

Brennpunkt viste en dokumentar fra Brandheia i Steinkjer, der Jostein Omli og de andre brukerne nok en gang opplevde store tap til bjørn, gaupe, jerv og kongeørn. Alt pekte i retning beitenekt i 2012 for flere besetninger.

NRK-dokumentaren fikk frem spørsmål og problemstillinger på en enkel og grei måte. Veien til Stortingets spørretime var kort med spørsmål om hva Regjeringen ville gjøre for å forhindre beitenekt. Det var jo ikke dette utmarksbrukerne hadde forventet seg av det

Dette er norsk rovdyrpolitikk: Kongeørna skal få boltre seg fritt!

FOTO: ARNE OTTO SANDMO

En ung kongeor letter fra et kadaver i Lierne. Unge kongeørner streifer over hele Skandinavia før de etablerer seg i et ledig revir.

Skal ikke forvaltes fordi målet er at Norge skal ha så mange kongeørn som det er mat og plass til! Og når ornitologene har ansvaret for tellinger, og Fylkesmannen har alt ansvar for felling, er resultatet gitt: Bestanden øker IKKE, og det blir knapt skutt en eneste kongeor.

ÅSMUND YSTAD

Svært velkomment at Stortinget tar tak

At sentrale Stortingsrepresentanter etterlyser forvaltning av den store kongeørnbestanden i Norge, er derfor vært velkomment for beitebrukere og reineiere. Mange har hevdet at skader og tap på grunn av kongeørn stedvis er et stort og økende problem.

Kongeørn hekker over store deler av Norge. Bestanden ble i 2008 anslått å telle mellom 1 176 og 1 454 par som hevder territorier. Det er flere enn tidligere antatt, men det kan i følge ekspertisen like mye skyldes bedre registrering enn at de har økt i antall.

Bestandsmål	Bestandsstatus 2008
850-1200 hekkende par	1176 – 1454 hekkende par

Kilde: Rovdata.no

nye rovdyrforliket. Stortingsrepresentantene Bjørn Lødemel og Lars Myraune fra Høyre sto bak spørsmålet i Stortinget.

Beitenekt i prioriterte rovdyrområder

I svaret hørtes det ut som om Regjeringen og Miljøverndepartementet hadde løsningen klar. Beitedyr må vike for rovdyr i områder med mål om rovdyrynglinger. Dette synes Stortingsrepresentantene hørtes alt for lettvinnt ut. Det kunne jo bety over og ut for utmarksbeiting i halve Norge. Ikke minst i Trøndelag og Nordland som har høye bestandsmål og smale landarealer.

Hva med reindrifta som blir igjen?

Og hva skjer med tamreindrifta i Nord-Trøndelag hvis sauene forvinner fra utmarksbeitet? Disse spørsmålene krever mer oppmerksomhet og bedre svar mente Høyres rovdyrpolitiske talsmann Bjørn Lødemel og Stortingsrepresentant Lars Myraune. Høyrepolitikerne reiste til Stod i Steinkjer i slutten av november og møtte Jostein Omli med flere. En av de direkte følgene fra dette var at Bjørn Lødemel stilte et nytt spørsmål i Stortinget uka etter, om kongeørn og tiltak for å redusere bestanden.

Varierende bestandsmål

Stortinget vedtok i 2004 et nasjonalt bestandsmål i antall hekkende par for kongeørn. Dette målet ble bestemt å være mellom 850 og 1200 hekkende par. Dette ble antatt å tilsvare en bestand i balanse og det ville derfor ikke være

Også denne gang etterlot regjeringens svar like mange nye spørsmål om avklaringer. Nye diskusjoner ventes i Stortinget på nyåret.

Avhenger av rovviltforliket

Takket være et godt TV-program fra NRK, og solid oppfølging av saken fra Stortinget, fikk sikkert dette betydning for utfallet av Mattilsynets utsettelse.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Deler av FNRs landsstyret i møte med MDs rådgiver Tommy Andersen. Tema var tolkning av rovdyrforliket. Fra venstre Laila Hoff, Karen Anette Anti, Vidar Helgesen, Nils Solberg og Tommy Andersen.

ting og regjering for å få klarhet i hva som blir de endelige konsekvensene av det nye rovviltforliket.

FNR møtte MD

Landsstyret i Folkeaksjonen er godt i gang med dette arbeidet. Sist i november hadde vi møte i Oslo. Og en del av møtet gikk med til å gå gjennom og diskutere rovviltforliket sammen med Miljøverndepartementet.

Og Miljøverndepartementet og resten av forvaltningen er godt i gang med forslag til hvordan rovviltforliket skal se ut i praksis. Men her det viktig at alle følger opp utover vinteren.

mangle. Ikke en gang den ivrigste naturverner eller ornitolog kan vel kreve at Norge skal ha flere kongeørner enn vi har plass til?

Stortinget må klargjøre

Men selv om usikkerheten er stor så er det et spørsmål som vil være svært viktig at Stortinget klargjør. Hva er egentlig det norske bestandsmålet? Er det 850-1200 hekkende par eller er det 1500 par? Eller er bestandsmålet det antallet som ornitologene til enhver tid kan komme til å hevde at det er plass til? Slik kan vi selvfølgelig ikke ha det. Stortinget bør snarest åpne opp for en aktiv forvaltning for å redusere antall kongeørn i Norge.

Til Høyesterett

- Full beitenekt i ulvesona

ÅSMUND YSTAD

Eli Dørum og Kåre Kleiva tok ut stevning mot staten med krav om erstatning for rovdyrtapet sommeren 2007. Noen slik erstatning fikk de ikke, med henvisning til forskriften som stiller krav om at den enkelte sauebonde må handle aktsomt og gjøre det som med rimelighet kan forventes for å avverge tap til rovdyr. Dørum og Kleiva mener de har krav på erstatning. Etter deres vurdering hadde de ikke andre alternativ enn å ha sauene på det aktuelle utmarksbeitet. De hadde omfattende tilsyn og vakthold, og handlet etter deres mening ikke uaktsomt da de slapp dyra på beite.

Utmarka til rådighet for ulven

Mens tingretten mente Dørum og Kleiva hadde en ubestridt rett til å bruke utmarksbeitet, har Lagmannsretten nå gitt staten medhold i at myndighetene kan stille krav om tunge forebyggende tiltak uten at staten dekker kostnadene. Retten mener bønder må stille utmarka til rådighet for ulven, hvis ulven har bruk for den. En rekke organisasjoner støtter Eli Dørum og Kåre Kleiva og vil være med og bidra til eventuelle utgifter til en ankesak i Høyesterett. Sakens viktighet og prinsipielle karakter tilsier at alle som er opptatt av tradisjonell utmarksbruk har interesse av at en anke vinner frem i Høyesterett.

FNR garanterer for kr. 50.000

Også landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har gitt beskjed om at landsstyret garanterer for kr. 50.000 i omkostninger til ankesak i Høyesterett. FNR har høy terskel for å engasjere på denne måten, men vi mener at denne saken ikke kan bli stående slik den ble i lagmannsrette.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Eli Dørum og Kåre Kleiva i Elverum tapte rettsaken i Lagmannsretten om rovdyrerstatning.

Raus gave fra Tønsberg

Mangeårig FNR-medlem Kari Mundal Johnsen fra Tønsberg, blar opp kr. 25000 av egen lomme og gir til Eli Dørum og Kåre Kleiva. Kari Mundal Johnsen sier til Østlendingen at hun velger å støtte dem i sin sak, fordi «den ikke er en rettsstat verdig».

"...Og når ornitologene har ansvaret for tellinger, og Fylkesmannen har alt ansvar for fellinger, er resultatet gitt..."

noe behov for regulere bestandsstørrelsen. Det ville og skulle naturen selv regulere.

Ut av rødlista

Kongeørn ble nylig tatt ut av den Norske rødlista over truede arter. Det skulle jo bare

Trange kår for kunnskapsbasert rovdyrforvaltning i Miljøverndepartementet?

«Indre Namdal er det eneste stedet i Norge der alle de fire store rovdyrene går fritt i naturen (bjørn, gaupe, jerv, streifdyr av ulv)»

ÅSMUND YSTAD

Dette utsagnet står skrevet i en presentasjon som statssekretær i Miljøverndepartementet, Heidi Sørensen holdt på et økoturismeseminar på Gardermoen 2. desember.

Nå er det neppe noen stor nyhet for våre lesere at Miljøverndepartementet (MD) ikke har oversikt over hvor mange rovdyr som finnes, og hvor i Norge de til enhver tid oppholder seg. Men at Hedmark fylke har godt om jerv, gaupe og bjørn, og attpåtil fast forekomst av ulv i en egen ulvesone, er godt kjent for folk flest. Men altså tydeligvis ikke for MDs ledelse.

Og når vi har nevnt Hedmark, skal vi heller ikke glemme Nordland, Troms og Finnmark. Disse fylkene har også rikelig med jerv, gaupe og bjørn, og streifdyr av ulv.

Men tilbake til Indre Namdal. På bakgrunn av at dette området er så heldige å ha rikelig med store rovdyr av alle arter, har MD bevilget penger til prosjektet "Rovdyropp-

levelser" i regi av Namsskogan Familiepark og Lierne Nasjonalparksenter.

Målet med prosjektet som MD støtter er at rovdyrutfordringene skal bli en opplevelsesnæring, som skal gi økonomisk vekst og bedre livsvilkår for menneskene i Indre Namdal.

Det hører også med til historien at Indre Namdal faktisk ikke har mål om gaupeynglinger i rovviltnemndas forvaltningsplan. Men hittil har ikke gaupa brydd seg om det. Det gjør tydeligvis heller ikke statssekretær Heidi Sørensen.

Statssekretær Heidi Sørensen.

Faksimile Heidi Sørensens presentasjon på økoturismeseminar på Gardermoen 2. desember 2011.

Kilde: Miljøverndepartementet

Vi har ikke gjort jobben vår

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Lars Bjaadal fra Telemark er avtroppende leder i rovviltnemnda i region 2, som han har ledet siden oppstarten i 2005. Rovviltregion 2 består av Buskerud, Telemark, Vestfold og Aust-Agder fylker og har gaupe som ansvarsart. Bestandsmålet er 12 årlige familiegupper.

I alle årene har dokumentert gaupebestand ligget over og til dels høyt over målet. Rovviltnemnda har økt jaktkvotene til protester fra miljøvernere og forvaltning, men likevel har de aldri klart å redusere

bestanden ned til målet.

Dette fortalte Lars Bjaadal til deltagerne på en nasjonal rovviltkonferanse på Hamar i slutten av oktober. Han fortalte også store tap for beitenæringa. Mens antall beitedyr hadde gått klart ned, hadde rovdyrtapene gått opp. Økte midler til forebyggende tiltak hadde heller ikke gitt ønsket effekt.

Mange kokker og mye søl

Bjaadal delte også interessante tanker om verdien av utmarksbeite og om hvem

som bærer de tyngste kostnadene av rovdyrpolitikken. Og oppsummerte 7 års arbeid med at det hadde vært utfordrende og interessant. Men begrepet "mange kokker og mye søl" kunne passe som beskrivelse på erfaringene med de mange aktørene på ulike forvaltningsnivåer som vil ha et ord med i laget.

Men avslutningsvis var Lars Bjaadal klar på at så lenge gaupa i regionen fortsatt lå klart over målet, hadde ikke rovviltnemnda gjort jobben sin.

Regjeringen og Stortinget øker statsstøtten til Folkeaksjonen

– Men partiet Venstre vil fjerne Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk fra statsbudsjettet og gi pengene til dyrevernorganisasjonene

I forslaget til Statsbudsjett for 2012 hadde regjeringen foreslått kr. 950.000 i organisasjonsstøtte til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. En økning på kr.50.000 fra året før.

ÅSMUND YSTAD

Som en av få endringer i forhold til det opprinnelige forslaget, valgte flertallet i Stortingets finanskomite å plusse på enda hundre tusen ekstra til Folkeaksjonen i 2012.

Dette ser vi på som en anerkjennelse fra Stortinget til at Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk spiller en viktig rolle i arbeidet for interessene til folk og lokalsamfunn som blir berørt av rovdyrpolitikken.

– Ja, Stortinget har lenge merket seg arbeidet som Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk gjør i dette viktige saksfeltet. Det er bakgrunnen for økningen, sier Stortingsrepresentant

Per Olaf Lundteigen, som er Senterpartiets medlem i Stortingets finanskomite.

Men ikke alle på Stortinget er enig i det. Venstres representant i Finanskomiteen,

“Venstres stortingsgruppe mener at Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har som eneste mål å undergrave Stortingets nye rovviltforlik!”

Borghild Tenden fra Akershus ønsket å kaste ut Folkeaksjonen fra statsbudsjettet og i stedet gi pengene til dyrevernorganisasjonene.

Begrunnelsen for forslaget er at Venstres stortingsgruppe mener at Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har som eneste mål å undergrave Stortingets nye rovviltforlik! Venstre ønsket derfor å avvile støtten og foreslo kr. 0 til Folkeaksjonen i 2012.

FOTO: SENTERPARTIET

Stortingsrepresentant Per

Olaf Lundteigen er Senterpartiets medlem i finanskomiteen der han i flere år, med hell, har kjempet hardt for å sikre økonomisk støtte til FNR.

FOTO: AUDUN HALÅS

Stortingsrepresentant

Borghild Tenden fra Venstre vil kaste FNR ut av statsbudsjettet.

Frå Naturvernforbundet til Folkeaksjonen

Bur på fjellgården Hals i Beitstad i Nord-Trøndelag. Sy medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Eg er utdanna lærar, med biologi som fag. Som lærar i Finnmark, fekk eg god kontakt med samar og interesse for beiting, reindrift og samisk kultur og språk.

Rektor i fleire år, men forlot administrasjon til fordel for friluftsliv, og dreiv leirskole på fjellet i nesten 20 år, i Gudbrandsdalen og på Møre. Jakta småvilt og hjort. Ivrig i Naturvernforbundet. Var leiar i Ålesund i mange år. Vart kontroversiell der etter å ha anbefalt jakt på sel under «selinvasjonen» i 1988. Flytta til fjells og til Hals i 1997, åleine. Det er ikkje

forhold for å bu fleire der, utan straum og vatn, og utan TV, ei mil frå næraste grannen!

Tilbake i Trøndelag fekk eg ei enda klarare haldning til dei store problema med rovdyr i beiteområde. Etter ei stund meldte jeg meg ut av Naturvernforbundet i protest mot Per Flatberg si einsidige haldning til rovdyrproblema. Og melde meg inn i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. No er eg innmeldt i Naturvernforbundet igjen for å få mine venner, vernarane, til å forstå at det er godt naturvern å halde bestanden av rovdyr nede på eit forsvarleg nivå!

EINAR MORTEN HOLDER

Einar Morten Holder
FOTO: ÅSMUND YSTAD

Rovdyr 4–2011

FOTO: BJØRN TORE NESS

Den samiske reindriftsnomadismen er en gammel levemåte blant samene i Norge. Den formen vi kjenner i dag, etablerte seg som dominerende driftsform på 1600- og 1700-tallet, og lovregulert for første gang i den såkalte lappekodisillen av 2. oktober 1751, som var et tillegg til den samtidige grensetraktaten mellom Norge og Sverige.

KAREN ANETTE ANTI

Pr. 31.12.2009 var det 554 siidaandeler i Norge og 3012 personer registrert som aktive i siidaenhetene. Det var totalt 232000 rein i de samiske reinbeiteområdene som utgjør ca.40 % (140 000 km2) av Norges fastlandsarealer. Samisk reindrift drives i fjell- og utmark i Finnmark, Troms, Nordland og Nord-Trøndelag samt deler av Sør-Trøndelag, Hedmark og Møre og Romsdal (Trollheimen), i 140 av landets kommuner.

De siste 30 årene har næringa vært gjennom store omveltninger. Det har skjedd en utvikling fra naturalhusholdning til pengehusholdning. Fra en tradisjonell familiebasert reindrift, til en næring med hovedvekt på kjøttproduksjon.

Kulturkonflikt

Den samiske reindriftsbefolkningens levemåte og livsbetingelser er kulturelt annerledes enn for andre nordmenn. Når

Karen Anette Anti

FOTO: BJØRN TORE NESS

Samisk reindrift – når rovdyrene får fritt spillerom

politiske og forvaltningsmessige krav regulerer hverdagslivet til reindriftsbefolkningen etter majoritetskulturens behov, kan det kollidere med den kulturelt definerte levemåten i samisk reindrift.

Dagens rovdyrpolitikk er ett stjerneeksempel på hvordan majoritetsbefolkningens krav krasjer med reindriftsamenes kultur.

Fra en situasjon hvor reindriften selv har regulert rovdyrbeholdningen, befinner vi oss i dag i en situasjon hvor det er rovdyrforvaltningen som setter premissene for reinflokkens sammensetning, produktivitet, reindriftenes økonomi og følelse av yrkesstolt.

Man klarer ikke å nå målene for en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig næring med den rovdyrpolitikken som føres i dag.

Stor usikkerhet

Det er mange ytre faktorer som er med å skape usikkerhet i forhold til reindriftenes framtid. En av disse faktorene er rovvilt. Man opplever store tap av rein, og ser bokstavelig talt at rovdyra, med myndighetenes tillatelse spiser opp livsgrunnlaget vårt.

I mange områder er rovviltsituasjonen så prekær at den river bena under driftsgrunnlaget og dermed også framtidige generasjoners mulighet til å fortsette med reindrift.

Og når de økonomisk helt nødvendige rovdyrerstatningene blir utbetalt til reindriften, blir det slått opp i media. Med en underliggende tone av mistenkeliggjøring av reindriftens i forhold til tapstall. Faktum er at dagens erstatningsordninger kun dekker en liten del av de reelle rovdyrtapene og sikrer ikke reinflokkens reproduksjon.

Ødeleggende mistenkeliggjøring

Denne mistenkeliggjøringen av næringa utgjør en betydelig tilleggsbelastning på toppen av å tape gode produksjonsdyr og avkastning i form av kalv til rovdyr.

Alt dette skaper usikkerhet for framtiden. Hvor lenge holder vi ut? Har våre barn en framtid i yrket?

Særlig usikkerhet i forhold til økonomi vanskeliggjør langsiktig planlegging og økonomistyring. Denne usikkerheten oppstår da man vet aldri hvor mange slakterein man har igjen, før slaktinga starter. Og man vet ikke hvor mye erstatning man får utbetalt. Det synes som om det er rovdyrenes tilstedeværelse som har første prioritet, og ikke det faktum at reindriften som en urfolksnæring som skal sikres overlevelse.

Disse usikkerhetsmomentene og denne situasjonen medfører en stor belastning for den enkelte reindrift, fordi man lever i en situasjon som til de grader er utenfor av din kontroll og skaper mye uro og usikkerhet.

Fine premier til Folkeaksjonens gode ververe

Verv 5 medlemmer og velg mellom:

Genser:
Norsk Natur er herlig – uten ulv

Trekopp med logo

6 små glass med logo

Medlemskontingent er kr. 250 for hovedmedlemmer, kr. 100 for øvrige familiemedlemmer (skriv navn på hovedmedlem) og kr. 100 for ungdom under 25 år (skriv fødselsdato). **Nye medlemmer betaler nå for 2012.**

☐ Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

☐ Jeg har vervet 5 nye medlemmer og ønsker meg:

☐ Folkeaksjonens genser ☐ En trekopp med logo ☐ 6 små glass med logo

Navn:.....

Adresse:..... Dato:

Postnr./Sted:..... Telefon:

Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Varer med Folkeaksjonens logo

T-skjorte:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: S – M – L – XL – XXL kr 100,- pr. stk

Genser:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: M – L – XL – XXL kr 250,- pr. stk

Caps.

Farge rød eller blå

Caps. Regulerbar størrelse kr 50,- pr. stk

Trekopp

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Trekopp kr 300,- pr. stk

Drammeglass

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

2 glass kr 100,-. 6 glass kr 300,-

Lommelykt

Lommelykt kr 100,- pr. stk

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder kr 275,- pr. stk

Bruk dette bestillingsskjemaet og send til oss i post eller på faks.

Du kan også skrive bestillingen i en e-post og send til aksjonen@rovdyr.org

Varenavn	Antall	Størrelse	Pris pr. stk	SUM
T-skjorte Norsk natur er herlig –uten ulv!			100,-	
Genser Norsk natur er herlig – uten ulv!			250,-	
Caps med logo. Sort farge			50,-	
Caps med logo. Rød farge			50,-	
Trekopp med logo			300,-	
Drammeglass med logo. 2 -pack.			110,-	
Drammeglass med logo. 6 - pack.			300,-	
Lommelykt med logo			100,-	
Kortholder med logo			275,-	

Sum kr _____

Jeg bestiller herved de varer og det antall som jeg har markert på bestillingsskjema.
Frakt og omkostninger på kr. 50 pr. sending kommer i tillegg.

Navn:

Adresse: Dato:

Postnr./Sted: Telefon:

E-post:

BESTILLINGSSKJEMA SENDES:

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119 • Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Nils Solberg holdt tidenes korteste kurs i praktisk ulvejakt., på 1 time og 10 minutter.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

En annerledes julemesse med ulvejaktkurs i Steinkjer

En mørk og stormfull kveld i slutten av november stilte FNR med stand på villmarkskvelden til Jakt og Fangstbua i Steinkjer Samfunnshus, sammen med en rekke forskjellige utstillere.

ÅSMUND YSTAD

Og mens stormen Berit raste ute holdt Nils Solberg en kortversjon av kurs i praktisk ulvejakt for en fullsatt sal med interesserte tilhørere.

23 nye medlemmer

For oss som stilte på stand for FNR ble det en hyggelig kveld med god respons. Da kvelden var over hadde vi vervet 23 nye medlemmer til Folkeaksjonen.

Ny bok om utsetting av ulv av Lars Ingar Toverud:

ULVER I MOSEN

Illegal utsetting av ulver i Norge og Sverige

Lars Ingar Toverud er født i 1942 og vokste opp i Aurskog i Akershus, men jobber og bor i Oslo. Toverud er utdannet sivilingeniør fra NTNU og har arbeidet som rådgivende ingeniør i ulike firmaer i Oslo i over 40 år.

Han eier en skogeiendom i Aurskog og tilbringer det meste av fritiden der. I 1996 kom de første ulveobservasjonene i området. Toverud har hele tiden hatt sterke meninger om at ulvens tilbakekomst i norsk natur er myndighetsstyrt, og at dette skjer i et samarbeid med Sverige.

Toverud har tidligere gitt ut boken "Utsetting av ulv i Norge og Sverige, 1976-2001". "Ulver i mosen" er en fortsettelse av den første boken.

Til slutt er det listet opp en rekke observasjoner av utsetting av ulv med angivelse av mulige opphavsland og illegale transportruter.

Boka kan bestilles i bokhandelen

John Sivert Opdahl med ny bok

Boka har fått tittel "Fortellingen om ei lita dunkertispe, og nye fortellinger". Tegner av framsiden var Rolf Aune som tegnet dunkertispen første gang han hørte fortellingen. I boka, som er på 220 sider, er det ca. 30 Weidemannmalerier.

Boka kan bestilles fra Jakt og Fangstbua, og John S. signerer hilsen til deg hvis ønskelig.

Pris kr. 198,-. Porto kr. 67,-
Jakt og Fangstbua, Steinvegen 23, 7716
Steinkjer
Tlf. 74 16 36 98 Fax 74 16 30 71
e-post: langvind@online.no

FOTO: NILS SOLBERG

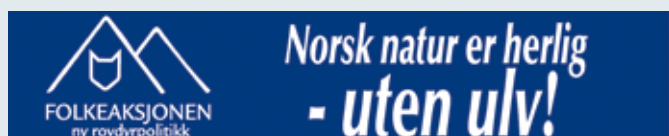

FOTO NILS SOLBERG

Christer Grandahl i Halden har fått pyntet opp bilen med klart budskap, og reklamer daglig for FNR gjennom byens gater. Har du lyst til å pynte opp bilen like fint kan du bare ringe Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk for nærmere avtale.

Skulle du ønske en mer beskjeden dekor har vi laget tre forskjellige bilstreamers i størrelse 10x50 cm som du kan feste på bakruta.

Vi sender gratis klistremerke til medlemmer som ønsker å bruke det. Bestille kan du gjøre ved å sende en epost til aksjonen@rovdyr.org eller tlf/ sms til 975 95 119.

Vi sender gratis klistremerke til medlemmer som ønsker og lover å bruke det. Bestille kan du gjøre ved å sende en epost til aksjonen@rovdyr.org eller tlf/ sms til 975 95 119.

Organisasjonsnytt

Årsmøter i lokallagene

Ringsaker lokallag

Ringsaker lokallag er som vanlig tidlig ute med årsmøtet. De fleste andre lokallagene forventes å arrangere årsmøte i mars, med annonsering i Rovdyr nr. 1-2012 som etter planen kommer ut i slutten av februar.

Ringsaker lokallag

Årsmøte i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk – Ringsaker lokallag. Tirsdag 7. februar 2012 kl. 19.00 på Brumunddal Veikro. Forslag som ønskes behandlet av årsmøte må være styret i hende innen 24. januar.

Kontakt: Leder Geir Atle Aas, tlf. 90727902

Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

Lokallag	Leder	Telefon
Akershus	Marius Røer Andresen, Minnesund	tlf. 970 84 134
Østfold	Jon Stabekk, Halden	tlf. 908 66 479
Søndre Buskerud	Tor Brandt, Drammen	tlf. 926 34 730
Glåmdalen	Kjell Eierholen, Arneberg	tlf. 971 80 798
Vestfold	Helge Røsholt, Steinholt	tlf. 33 12 95 17
Telemark	Trond Kvernstuen, Nordagutu	tlf. 959 47 635
Hallingdal	Oddvar Berg, Hol	tlf. 913 42 213
Trysil	Rune Jota, Trysil	tlf. 901 59 524
Åmot og Elverum	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 91 74 67 96
Ringsaker	Geir Atle Aas, Brumunddal	tlf. 907 27 902
Rendalen og Stor-Elvdal	Roy Tovsrud, Hanestad	tlf. 62 46 92 28
Nord-Østerdal	Harald Enge, Os	tlf. 950 88 892
Lillehammer	Ottar Moe, Øyer	tlf. 61 27 81 26
Gausdal	John Birger Skansen, Østre Gausdal	tlf. 416 44 713
Nordre Land	Håkon Bratrud, Dokka	tlf. 951 57 970
Valdres	Arne Myrvang, Rogne	tlf. 61 34 04 63
Skjåk	Else Mona Bjørnstad, Skjåk	tlf. 915 39 565
Lesja	Kåre Ljosbakken, Lesja	tlf. 61 24 37 19
Oppdal og Rennebu	Ola Arne Aune, Oppdal	tlf. 970 79 868
Gauldal	Ole Johan Sætre, Ler,	tlf. 72 85 18 21
Nord-Trøndelag	Håvard Furulund, Nordli	tlf. 976 80 570
Helgeland	Arnulf Skreslett, Korgen	tlf. 920 11 611

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon som har til formål å endre dagens rovdyrpolitikk med følgende hovedkrav:

• Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

• Lokal forvaltning

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

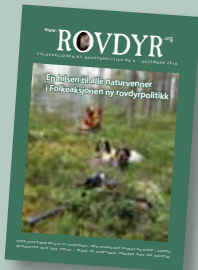
• Effektivt uttak av skadedyr

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

• Nei til fast ulvestamme i Norge

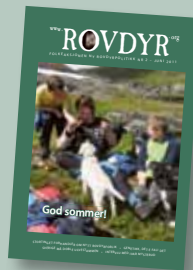
Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Tidligere utgaver av Rovdyr kan leses på www.rovdyr.org

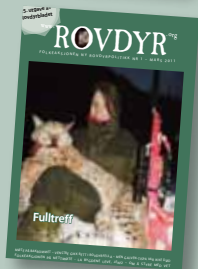
Nr 4 - 2010

- Leder: Ulvesone? Nei takk!
- Regjeringen overlater bjørn og ulv til Stortinget
- Nok er nok! La bygdene leve, Jens!
- Med ryggen mot Sverige og hodet i sanden
- Reindriften blir ikke trodd om rovdyrta
- Ingen på Stortinget snakker pent om rovdyra
- Rovdata åpnet: Økt satsing på overvåking.
- Hyklerne blant oss
- Håper je itte dauar i oktober
- Revjegeren fra Gausdal

Nr 2-2011

- Leder: En ny vår?
- Forhandlingene om nytt rovdyrforlik
- Bernkonvensjonen: Bingo eller biologi?
- Ny rovvilterstatning for tamrein
- Genetikk - det er fali det
- Sverige må doble ulvestammen
- Svenskene teller med norske rovdyr
- Kongen i skogen
- Intervju med Ivar Mysterud
- Fra årsmøter i lokallagene

Nr 1-2011

- Rovdyrmøte på bakrommet
- Venstre gikk rett i rovdyrfella
- Folkeaksjonen på Stortinget
- Men Galventispa var ikke død
- Folkeaksjonen på nettmøte i Nationen
- La bygdene leve
- Om å bruke makta med vet
- Enorme tap for reindrifta i Nord-Trøndelag
- Ulvemøte i Trysil
- Fullt hus på gaupejaktkurs

Nr 3-2011

- Selvfølgelig skal vi jakte på utrydningstruet ulv
- Sverige legger seg flat for EU
- Bjørn gomler reinkalv i store mengder
- Nytt rovdyrforlik - ord for ord
- Videre oppfølging av rovdyrforliket
- Neste gang smeller det
- Forskningsprosjekt på tamrein og rovdyr i Midt-Norge
- Ringen sluttet? Fra Yellowstone til ulvesonen

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder	Nils Solberg, Halden	tlf. 479 11 542
Styremedlem	Laila Hoff, Hattfjellidal	tlf. 920 51 459
	Karen Anette Anti Oskal, Målselv	tlf. 900 69 944
	Torvald M. Brinch, Oslo	tlf. 950 48 909
	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 917 46 796
Varamedlem	Ola Arne Aune Oppdal	tlf. 970 79 868
	Veronika Seim Bech, Vik i Sogn	
	Eli Bjorvatten Vegårshei	
Daglig leder	Åsmund Ystad, Steinkjer	tlf. 975 95 119
	e-post:	aksjonen@rovdyr.org

Adresseendring?

Flyttet eller fått ny adresse? Vær vennlig og gi oss beskjed, slik at du fortsatt får tidsskriftet *Rovdyr i posten*.